

כד

בְּנִימִין זָאב יִטְרֹף בַּבֶּקֶר יֹאכֵל עַד וְלָעֶרֶב יִחַלֵּק שְׁלֵל (מט,

כז)

"מה הזאב הזה חוטף - כך היה המזבח חוטף את הקרבנות:
'בבוקר יאכל עד' - 'את הכבש אחד תעשה בבוקר', 'ולערב יחלק
שלל' - 'ואת הכבש השני תעשה בין הערבים'" (כ"ר פצ"ט, ג)

בקשר להשוואה זו בין המזבח (שהיה בחלקו של בנימין) לבין הזאב,
מציין אדמו"ר הצמח צדק⁹⁹ את דברי המכילתא על הפסוק "זכור את יום
השבת לקדשו"¹⁰⁰: "זכור' מלפניו ו'שמור' מלאחריו; מכאן אמרו: מוסיפין
מחול על הקודש, משל לזאב שהוא טורף מלפניו ומלאחריו".

ולפי האמור שהמזבח נמשל לזאב - יש לומר שתכונה זו של הוספה
מחול על הקודש ("משל לזאב שהוא טורף מלפניו ומלאחריו") ישנה אף
היא במזבח:

באופן כללי, זמנה של עבודת הקרבנות במקדש הוא ביום דוקא, כפי
שלמדו חז"ל מהכתוב "ביום צוותו"¹⁰¹; ואף על-פי כן, מצינו שתי עבודות
שמתקיימות מחוץ לשעות היום - אחת קודם אור היום (תרומת הדשן¹⁰²),
ואחת בלילה שלאחר היום (הקטר חלבים ואברים, שזמנו כל הלילה¹⁰³).

ונמצא שאף המזבח "טורף מלפניו ומלאחריו": על-אף שזמן עבודת
הקרבנות הוא ביום, המזבח מוסיף ו"חוטף" גם מהזמן שאינו שייך
לעבודתו.
(לקו"ש חט"ז ע' 239 ואילך)

99. אור התורה פרשתנו ע' תתקכז ואילך. תתקלב ואילך.

100. יתרו כ, ח.

101. צו ז, לח, ובתורת כהנים שם. מגילה כ, ב.

102. ראה יומא כז, ב ותוד"ה איכא. ובכ"מ.

103. מגילה שם.